

Foxy Monster

(ปีศาจจอมเจ้าเล่ห์)

ชื่อเล่น : ฟอกซ์ (Fox)

ชื่อจริง-นามสกุล : ไม่ใช่กการต้องตอบ

งานอดิเรก : อ่านหนังสือ

สีที่ชอบ : สีดำ

สีที่เกลียด : ทุกสียกเว้นสีดำ

หงุดหงิดทุกทีเวลา...มีคนโกงเกม

ดีใจทุกทีเวลา...โกงเกมคนอื่น

รำคาญทุกทีเวลา...พันไมล์หายตัวไป

อนาคตอันไกล...ปั่นป่วนใครสักคน

สิ่งที่เสียใจที่สุด...เป็นหนึ่งใน Monster

เรื่องน่าอายที่สุด...ใครจะบอกล่ะ บ้ารีเปล่า -O-

สุดท้ายนี้...จะอะไรล่ะ ก็บ่นะสิ -_-;

บทนำ

ณ Holy Cross University

ฉันเดินจ้ำๆ ด้วยขาขาวๆ ทั้งสองข้างและมองซ้ายมองขวาหา

เป้าหมายไปตลอดทาง

หมอนั้นไปไหน หมอนั้นไปไหนนายยยยย -O-^

อ๊ะ เจอแล้ว! ผู้ชายตัวสูงผมสีดำหน้าตาเจ้าเล่ห์ที่กำลังยื่นพังก้าแพง กัดโทรศัพท์ในมือ ใอันนี้แหละมารร้ายในชีวิตฉัน! ฉันไม่รีรอให้หมอนั้นตั้งตัวได้และพุ่งเข้าไปยื่นเท้าสะเอวอย่างวางท่าตรงนั้น ฟอกซ์เงยหน้าขึ้นมาและกำลังอ้าปากจะถาม แน่แน่นอนว่าฉันไม่ยอมให้เขาได้พูดอะไรทั้งนั้น

"ฉันไม่มีวันแต่งงานกับคนอย่างนายเด็ดขาด -_-!"

ฉันยื่นคำขาดใส่หน้าหล่อๆ ของไอ้มนุษย์เพศผู้ที่ซึ่หลังตัวเองที่สุด
เท่าที่ฉันเคยเจอจะเคยเจอมาในชีวิต!

"สวัสดิ์ --"

"ไม่ต้องมาสวัสดิ์ดวงสวัสดิ์เลย! นายรู้เรื่องนั้นแล้วใช่ไหม้ยะ"

"รู้"

"มายยย! ฉันไม่มีทางแต่งงานกับนาย ได้ยินมั้!"

"ฉันสนใจความคิดเห็นของเธอที่ไหน เรียนจบเมื่อไหร่เราก็ต้องแต่งงาน
กันอยู่ดี มันเป็นเรื่องที่ใหญ่โตตกลงกันได้" เจ้าของนายนต์ดาสน้ำตาลเข้ม
ยังทำทะเล้นก่อนจะหัวเราะหึๆ ตามประสาคนเจ้าเล่ห์ ฉันแบ่ปากแล้วขีด
หน้าขึ้น

"นายแต่งกับฉันเพราะเงิน..."

"ใช่ละสิ =="

"ฉันยังดำไม่จบ!"

"เธอยังมีเวลาดำฉันไปอีกนาน เราจะแต่งงาน..."

"พ้อออ!!! หยุค ฉันขอร้อง -O- สมองฉันเริ่มจะรับกับความหน้าด้าน
ของนายไม่ไหว"

"หึๆ"

"หัวเราะเข้าไป ผันไปเหอะ ฉันไม่มีทางแต่งงานกับนายหรอก!"

"อืม ผันไปเหอะ เธอไม่มีทางหนีฉันได้หรอก"

"โหะๆ คอยดูแล้วกัน!"

"ฉันจะรวบหัวรวบหางจนเธอไปไหนไม่รอดเลย ☺"

"=O=!!"

ปวดหัว! ปวดหัวคะไม่ไหวแล้ว แม้ฉันจะเผชิญกับความหน้าด้านหน้า
ทนของเขามาหลายปี แต่มันทำให้ฉันอยากจะทำอะไรก็ได้ทุกอย่าง ที่ โดยเฉพาะ
เมื่อเขาพูดมันพร้อมกับรอยยิ้มมั่นใจที่แสนจะก๊วนกวนประสาที่นั่นด้วย
แล้ว...มันน่าก! --^

พอกซ์กับฉันรู้จักกันมาหลายปีติดๆและเราก็ไม่ชอบหน้ากันเสมอต้น
เสมอปลาย เขาเป็นหนึ่งในพวกลูกอภิมหาคนรวยที่เป็นเพื่อนของพ่อฉัน

ซึ่งเป็นอภิมาหาคนรวยเหมือนกัน มันประหลาดมากๆ ที่อยู่ๆ พอบอกว่า จะให้ฉันแต่งงานกับเขา โถๆๆ นี่มันศตวรรษที่เท่าไรแล้ว ทำไมถึงยังได้ คิดถึงการคลุมถุงชนกันอีก มันจะเซย เซ้ย เซยไปรีเปล่าหahaha -O-!!

"โอ้ยยย ขอร้องเถอะฟอกซ์ ใช่ว่านายจะอยากแต่งงานกับฉันสักหน่อย ฉันทำงานบ้านไม่เป็น ทำกับข้าวไม่ได้ ความอดทนต่ำ ไม่เป็นสุภาพสตรี นายจะเอาฉันไปทำไมกันซะ!!"

"สำหรับคนรวยๆ อย่างเราๆ หน้าที่ของสามีภรรยา มีแค่นในห้องนอน เท่านั้นแหละ เรื่องอื่นๆ ก็ใช้เงินจัดการไปสิ -_-;"

"กละ...กล้าพูด!! -O-// "ฉันกระดากปากแทนจริงๆ อี้ๆ"

"เธอต่างหาก เล่นตัวอยู่ได้ แต่งงานกับฉันไม่ติดตรงไหน ฉันหล่อ รวย นิสัยดี มีชั้นเชิง เพอร์เฟกต์ไปซะทุกอย่าง"

มันก็ถูกของเขา =_=

หล่อ = อันนี้หล่อจริงไม่ตึงนัง คอนเฟิร์มได้จากนัยน์ตาดาคมๆ รอยยิ้ม ร้ายๆ และผู้หญิงเป็นร้อยๆ ที่นอนเกยตื้นรอให้เขาเหวี่ยงแหมาจับขึ้นเตียง เอ๊ย เอ๊ย

รวย = ใช่ ฉันรู้ ขนาดอ่างปลาการ์ฟบ้านหมอนี่ยังฝังเพชรเลย -_-;;

นิสัยดี = รักเด็ก ใจบุญ ทำการกุศลตลอดเวลาเนะไซ้! แต่พองปาก ร้าย เจ้าชู้เป็นหมี่ เจ้าเล่ห์เป็นหมา แถมยังชอบแก้งฉันอีกด้วย =_+=

มีชั้นเชิง = เอ็ม...อันนี้ไม่เคยพิสูจน์ สงสัยต้องลองสักที เอ๊ยยย ไม่ใช่นะ TOT//

ไม่ๆ ฉันจะไม่หลงคารมหมอนี่!

"ต่อให้นายตีกว่านี่อีกสิบเท่าฉันก็ไม่เอานาย!" ฉันยังยืนยันอุดมการณ์ เดิมแม้จะคิดทวนมาแล้วก็ตาม

"เธอเป็นเลสเบี้ยนหรือไง ไม่สิ อย่างเธอมันต้องเป็นทอมแน่ๆ =_="

"กรีดดด หยาบคายยย!"

"งั้นปัญหาคืออะไรล่ะ ทำไมถึงแต่งงานกับฉันไม่ได้"

"ก็...ก็เพราะ..." ฉันอ้ำๆ อึ้งๆ ก่อนจะหลบสายตาไปอีกทาง พูดออกไปหมอนี่ต้องหัวเราะเสียงดังลั่นบริเวณนั้นๆ ก็เรื่องนั้นออกจะ...ฮึบยย

>_<//

"ทำไม มีคนที่ยอยากจะแต่งงานด้วยอยู่แล้วเหรอใจ"

"ปล่ะ...เปล่านั้น >O<///"

"แหงเลย โทกได้ใจเง่าจริง ๆ วันหลังฉันจะสอนเธอนะว่ากาการโทกที่แบบเนียนนะทำยังไง =_="

"มะ...ไม่ได้โทกสักหน่อย ฉันไม่ได้ชอบใครสักหน่อย ไม่มีเพื่อนนายคนไหนนั่งในใจฉันทั้งนั้นละ TOT"

"เพื่อนฉันด้วยเหรอเนี่ย... -*-"

"TOT" ปากหนอปาก เธอหัดปิดปากนิ่งๆ บ้างได้มั้ยยัยฮูยีนนน

"ใครนะ -_-"

"เรื่องอะไรจะบอกให้เง่า!"

"มันคงไม่มีใครไปมากกว่าเธอแล้วละ บอกมา -_-"

"ไม่บอก >O<"

"บอกมา =_="

"ม่ายยยยย!!"

"ไอ้แฟนทอมไซ้มัย"

"ไม่บอก >O<"

"ซั่มเมอร์แหงเลย..."

"ไม่พูดตต >O<"

"ชิการ์ล๊ะมั้ง..."

"แบร่ >U<"

"พินไม่ลั้งั้นเธอ -*-"

"มะ...มะ...ไม่ใช่เนะ >O<///"

"-_-"

">O<///"

"เง่าจริงๆ ที" เขาแค่นหัวเราะสีหน้าร้ายกาจก่อนจะเลิกคิ้วมองอย่างวางท่า "ฉันจะบอกไอ้โมลล์ว่าเธอชอบมัน"

"นะ...นายมันปีศาจ TAT"

"แน่นอน เป็นเทวดามันสนุกตรงไหนล่ะ"

"อย่าบอกเค้าหน้า TAT"

"☺"

"ฮึ้ย!! มันผิคนักหรือไงที่อยากจะแต่งงานกับคนที่ชอบหรือคนที่รักนะ นายมันไม่มีหัวใจ เลยไม่เข้าใจนะสิว่าคนที่มีความรักนะเค้าคิดกันยังไง!"

"แค่นั้นไช้มีัยปัญหาของเธอนะ"

"อะ? ปะ...ปัญหาอะไร =O="

"เธอชอบไอ้ไมล์ อยากแต่งงานกับไอ้ไมล์ ไม่ใช่ฉัน"

"ก็...ก็ไม่เชิง =_="

"เธอก็แค่นั้นมาตกหลุมรักฉัน มันยากตรงไหนล่ะ" ดูสีหน้าตอนเขาพูดแล้วฉันพานสะอิดสะเอียนขึ้นมาทันที =_="

"แค่ได้ยินก็ปวดตับ สมอังกก็พานจะไหล เลือดในตัวก็แข็งไปหมดเฮอะ!" ฉันแค้นหัวเราะเสียงดังก่อนจะมองเขาด้วยสายตาดูถูก (ที่นานที่ปีหนจะได้มองเขาแบบนี้สักที) "ตกหลุมรักคนอย่างนายงั้นหรือ...แค่คิดก็สยดสยอง"

"อะๆ พุดดีไปเหอะ เดี่ยวเธอก็ตกหลุมรักฉันอยู่ดี"

"ฉันเพิ่งบอกว่าฉันรังเกียจนายนะ =_="

"ระวังตัวให้ดีแล้วกัน เพราะฉันจะซุดหลุมให้ลึก..." ฟอซซ์ทำหน้าตาเจ้าเล่ห์ก่อนจะเลียริมฝีปากอย่างเช็กซี อะ...เอ๊ยๆ ฉันหมายถึงอย่างเจ้าเล่ห์นะ ฮู้ววว -O-// "จนเธอไม่มีปัญญาปีนกลับขึ้นมาเลย ฮึๆ"

ฮึๆ --;

ฮึๆๆ --;;

ฮึๆๆๆ -_-;;;

ฮึๆๆๆๆๆๆ -_-;;;;;

ฉันจะทำยังไงดี กรี้ดดดดดด!!! TOT

1

ปัง! ปัง! ปัง!

ฉันถอนหายใจขณะวางปืนและถอดที่ครอบหูออก แม่ไม่เบาเนะเนี่ย
วันนี้...

"อู้วว แม่มันน่ารักคุณหนู"

ปะะๆๆ (ปรบมือกันถ้วนหน้า)

"หุบปาก --+" ฉันตวาดเสียงเข้มและถลึงตาใส่ลูกน้อง ก่อนจะหัน
มองรอยกระสุนบนเป้ากระดาศที่ฉันสั่งทำพิเศษให้เป็นรูปของอิตาฟอกซ์
คนมีเงินมันก็ไร้สาระแบบนี้ละ ฮึๆๆ --

ฟอกซ์...ปีศาจจิ้งจอก...ผู้ชายขี้หลงตัวเอง...หรือคนที่ฉันเกลียดที่สุด
ตอนนี้ คือผู้ชายที่ฉันรู้จักมาตั้งแต่เด็ก เราไม่สนิทกันเลยแม้แต่นิด...เอ๊ะ
หรือจะสนิทนะ -O-; ฉันกับเขาเรียนมัธยมมาด้วยกันหกปีและมหาลัย
ก็ยังมาเข้าที่เดียวกันอีก ฮี! จะโทษเขาก็ไม่ได้หรอก เพราะคนที่จับเรา
ทั้งสองคนยัดที่เดียวกันก็คือพวกพ่อแม่นะแหละ แต่...เขาไม่ควรยอม
พ่อแม่ถึงขั้นจะแต่งงานกับฉันใช่ไหมล่ะ มันไร้สาระที่ซู้ดดด!! >O<

ปัง!! ปัง!!

"คะ...คุณหนู... -O-" เขาคือมิสเตอร์ปิอปปูลาร์ที่สถาปนากลุ่มตัวเอง
ให้มีชื่อว่า Monster และคนทั่วไปก็บ้าจี้เรียกพวกเขาว่ามอนสเตอร์ตาม
ไปด้วย นอกจากเขาแล้วก็มีเพื่อนๆ ในกลุ่มอีกสี่คน ซึ่งก็คือแฟนทอม
Phantom (ฉันไม่ชอบ เพราะเขาไม่ค่อยพูด แถมยังทำตาขวางตลอดเวลา)
ซิการ์ Cigar (เทวดาแสนใจดีที่ประวัติความเป็นมายังเป็นปริศนามาจนถึง
ทุกวันนี้ เอ๊ะ หรือมีฉันไม่รู้คนเดียวนะ -*-) ซัมเมอร์ Summer (ผู้ชาย
จอมเหลวไหล เจ้าชู้ หน้าหม้อ กะล่อน นำรำคาญญญ) และพันไมล์
Panmile (บุรุษน้อยผู้น่ารักของฉัน เขาเหมือนอัศวินหนุ่มท่ามกลางสัตว์ป่า
ฮ้าา น่ารักจริงๆ >_<)

ไอ้กลุ่มบ้านี้ก็ทำตัวหลอไปหลอมา รวยไปรวยมา ไม่มีอะไรทำใน
มหาลัย แต่ทุกๆ คนก็หลงใหลชอบไปด้วย ไม่เว้นแม้กระทั่งผู้ชาย --

ฉันได้ยินมาว่าผู้ชายบางคนเห็นแฟนทอมเป็นไอดอล เพราะเขาแข็งแรง
แถมยังเล่นกีฬาเป็นเลิศเกือบทุกชนิด และเห็นซิมเมอร์เป็นแบบอย่างที่ดี
เพราะเขาสับรางเก่งขั้นเทพ อ่านดูดี ๆ นะว่ามันน่าเอาอย่างตรงไหน พวก
บ้า! ไอ้พวกนี้มันคือปีศาจชัดๆ! (ยกเว้นพันไมล์ผู้น่ารักกับซิการ์ผู้แสนดี)
คนที่ไปหลงไหลได้ปลื้มพวกมันนะบ้าไปแล้วว >O<

"อะ...เอ่อ...คุณหนูมีแขกมาพบครับ"

"ถ้าไม่ใช่บรรด พิตรต์มาขอฉันแต่งงานก็ไม่ต้องให้เข้าพบ --+ "

"ตะ...ตะแต่คุณหนู..."

"จะแต่งงานอยู่รวมร่อยังจะคิดถึงผู้ชายคนอื่นอีกหรือ" เสียงทุ้มมี
เสน่ห์ที่แสนจะน่าห่มนั้ได้ดั่งขึ้น ฉันหยุดชะงักก่อนจะหันไปมองเป้าหมาย
ด้วยจิตอาฆาตไม่มีเปลี่ยนแปลง

"มาทำไม"

"มาให้เธอตกหลุมรักไง" ฟอกซ์ทำหน้าตามันใจพร้อมกับยื่นยึดอก
เหมือนจะให้ดูว่าเขาอุตสาหั้แต่งตัวหล่อกว่าปกติมา ฉันหรีตาพิจารณาเขา
ภายใต้แว่นกันแดดสีดำ (ใส่ให้เทไปงั้นแหละ) หมอนี่อุตสาหั้เซ็ดผมมา
อย่างดี แถมยังใส่เซ็ตสีดำทำเป็นขริม ฮึ้ยยย ไม่อยากจะยอมรับเลยว่าวันนี้
หมอนี่ดูหล่อเกินแกงจริงๆ --++

"ฝันไปเหอะ!" ฉันกระแทกเสียงก่อนจะหันไปรับเป้ากระดาศที่ลูกน้อง
เอามาให้ ฟอกซ์ขมวดคิ้วมองที่เป้ากระดาศในมือฉันด้วยแววตางุนง

"ดูสิ ฉันอุตสาหั้ดีไซน์เพื่อนายโดยเฉพาะเลยนะ" ฉันยิ้มกว้างขณะที่
ชูเป้ากระดาศให้เขาดู หมอนี่หน้าเสียไปทันทีที่เห็นว่ารูปร่างของเขามีรอยกระสุน
เพียบ ฮึๆ

"เธอนี้ท่าจะบ้ามากนะ --"

"เออ บ้า! และจะบ้ากว่านี้อีกถ้านายไม่ล้มเลิกความคิดแต่งงาน
สับปะรังเคนั้นนะ!"

"เรื่องอะไรจะเล็กลงๆ :P"

"ฮึ้ย!"

"อย่าทำเป็นเล่นตัวไปเลยนะ ผู้ชายดี ๆ แบบฉันนะ ชาตินี้เธอก็หา

จากไหนไม่ได้อีก แดงๆ ให้มันจบไปเหอะ"

"ปากหมานนน! ผู้หญิงอย่างฉันทำไมจะหาผู้ชายที่ดีกว่านายไม่ได้!"
ฉันตวาดเสียงดังจนบรรดาลูกน้องที่ยืนเรียงรายอยู่ใกล้ๆ สะดุ้ง แต่ไอ้คน
พูดกลับยืนนิ่งและแสร้งยิ้ม

"หยุดโวยวายและตกลุมรักฉันได้แล้ว มันเสียเวลามากแล้วนะ --"

"ฉันว่านายละมั้งที่ตกลุมรักฉันนะ เข้ามาป่วนเป๊ยนจ้ง =_="

"เธอดูถูกรสนิยมฉันมากเลยนะ --;"

"ฮึ้ย!! อย่าอยู่เลยไอ้ปีศาจ!" ฉันตวาดลั่นก่อนจะเอื้อมมือไปคว้าปืน
ที่วางอยู่บนโต๊ะ

"เฮ้ย O_O"

"คุณหนูคร่ำบบบบบ TOT"

"ดีเหมือนกัน ยิ่งเป้ากระดาศจนแข็งแล้ว ยิ่งเป้าหมายจริงๆ ไปเลย
เป็นไง!"

"อย่าทำอะไรบ้าๆ นะ...เฮ้ยๆ ห้ามเจ้านายพวกนายสิ!" ฟอกซ์ตะโกน
ลั่นในขณะที่ฉันเล็งปากกระบอกปืนไปทางเขา เกิดเหตุการณ์ซุลมุนขึ้น
เมื่อบรรดาลูกน้องไม่รักดีพุ่งเข้ามาคว้ามือฉันไปอีกทาง คนหนึ่งก็เกาะขา
อีกคนก็เกาะแขน เกะกะจริงวู้ย!

"คุณชายหนีไปก่อนเถอะครับ TOT"

"ไปช่วยมันทำไม! ฉันเป็นเจ้านายพวกแกนะ"

"ดีมากๆ ไว้ฉันแต่งงานกับเจ้านายของพวกแกเมื่อไหร่จะขึ้นเงินเดือน
ให้เลย"

"กรี๊ดดด!" ฉันกรีดร้องเสียงดังก่อนจะพยายามขึ้นมือเล็งปากกระบอก
ปืนไปทางหมอนี่อีกรอบ แต่ไอ้บรรดาลูกน้องเห็บหอยก็ยั้งตั้งแขนไว้ ส่วน
ไอ้เป้าตัวดีก็หนีออกไปแล้ว ฮึ้ยยย!

"เออ ไม่ให้ยิงมัน ฉันฉันยิงพวกแกเอง!"

"ยะ...อย่านะครับคุณหนู TOT"

"คุณหนู...คุณหนูคร่ำบบบบบ TOT"

บั้ง!!

ฉันเดินกระแทกส้นเท้าไปตามทางเดินที่ยาวเหยียดเพราะความรวย
มหาศาลของครอบครัว บนหัวฉันตอนนี้เต็มไปด้วยเศษฝุ่นเศษปูนที่ร่วงลง
มาจากเพดานตรงส่วนที่โดนกระสุนปืนยิงใส่ ส่วนบรรดาลูกน้องที่เดินตาม
กันมาเป็นขบวนต่างก็มีสภาพสะบักสะบอมจากการโดนฉันทะไปคนละ
ที่สองที่

ฮึ้ย! ใครใช้ให้มาวางปฏิบัติการกำจัดมารของฉันทันที!

บึง!

ฉันผลักประตูเปิดเข้าไปในห้องนอนอย่างหงุดหงิด แม่บ้านที่กำลัง
ปิดกวาดอยู่หันมามองด้วยความตกใจ

"ออกไป --"

"ตะ...แต่ยัง..."

"บอกให้ออกไปไง --!"

"คะๆ TOT"

แม่บ้านสองสามคนรีบวิ่งจุกๆ ออกไป ส่วนบรรดาลูกน้องก็ยืนจอดรอ
อยู่หน้าห้อง ฉันปิดประตูตั้งบึงก่อนจะถอดเสื้อแขนยาวสีดำตัวนอกออก
เหลือแค่เสื้อกล้ามตัวเดียว เลอะไปหมดเลยเนี่ย สถาปนิกบ้าอะไร สร้าง
บ้านไม่แข็งแรงเอาซะเลย โดนลูกปืนไปนิดเดียวเพดานถึงกับเป็นรูโหว่ ห่วย
ที่สุด!

ฉันสลับกับตัวเองอย่างหงุดหงิดพลาจผลักประตูเปิดเข้าไปในห้องนอน
ชั้นกลาง ห้องนอนฉันมีด้วยกันถึงสามชั้นตามประสาคนอกิมิหารวย ชั้นนอก
เป็นห้องนั่งเล่นที่มีสารพัดเทคโนโลยี ตู้หนังสื่อ คอมพิวเตอร์ บลาๆ
ชั้นกลางเป็นห้องเก็บเสื้อผ้าที่พ่อสร้างไว้ให้ใหญ่โตมากมาย และก็มีชั้นเก็บ
พวกรูปถ่ายสมัยเด็กๆ (แน่นอนว่าพ่อเป็นคนจัดหา มา ฉันสนใจของพวกนี้
ซะทีไหน =_) ชั้นในสุดเป็นห้องนอนกับห้องน้ำ และตอนนี้ฉันก็อยาก
อาบน้ำมากๆ ด้วย ฉันถอดเสื้อกล้ามออกและเหยียดลงกับพื้นอย่างไม่แยแส
ก่อนจะผลักประตูเปิดเข้าไปในห้องนอนชั้นในสุด...

บึง!

"--"

"O_O!"

"ฉันเพิ่งรู้ว่าเธอไม่ได้ใส่คัพเอ..."

"กรี๊ดดดดดดด >O<"

ฉันร้องดังลั่นเมื่อเห็นไอ้ปีศาจหน้าตาดีนั่งไขว่ห้างอยู่บนเตียงราวกับ
เชิญชวน (ให้เข้าไปบีบคอ) ในขณะที่ฉันใส่บราตัวเดียวกับกางเกงขายาว

"หลับตา!!"

"อะไรของเธอ --"

"ฉันบอกให้หลับตายังไงเล่า!! --//"

"หุ่่นก๊ี้ จะอายุอะไร"

"ฉันจะเอาปากกระบอกปืน XXX นายและจะฉีดยานายด้วย XXX และ
XXX"

"โอเค พอๆ หลับแล้ว" เขายกมือยอมแพ้อะและหลับตาลงในที่สุด ฉัน
รีบก้มหยิบเสื้อกล้ามบนพื้นขึ้นมาใส่และกำลังมองหาลู่วางคว่ำเอาอะไร
สักอย่างมาพาดหน้าหมอนี้ คว้าโอกาสตอนเขาหลับตานี้ละ...

"เธอคิดจะเอาคอมไฟนั้นพาดฉันหรือยัง --"

"ฉันยังไม่ได้ออกให้ล้มตาสักหน่อย!" ฉันหันไปตวาดอย่างหงุดหงิด
ฮึ้ยยย ลืมตามมาเห็นซะได้!

"ถ้าไม่ลืมตาก็โดนพาดไปแล้วนะสิ"

"ถ้าเกิดนายลืมตามมาแล้วฉันยังไม่ใส่เสื้อจะทำยังไงฮะ"

"มันเห็นไปแล้ว เห็นอีกทีก็คงไม่ต่างกันหรอก :P"

"ฮึ้ยยย -///-!!"

"วางคอมไฟลงก่อนที่ฉันจะฟ้องพ่อเธอ"

"นายคงได้ตายก่อนไปฟ้องพ่อฉันนะสิ"

"แค่คอมไฟนั้นไม่ทำให้ฉันตายหรอกน่า แต่จะทำให้ว่าที่สามีตัวเอง
บาดเจ็บเปล่าๆ"

"ว่าที่สามีอะไร ทุเรศ ฟังแล้วปวดกระเพาะ ทรมานได้ตั้ง สะดิด
สะตังใครโมโหมเอ็กซ์ที่สุด!"

"วางคอมไฟลงนะหยิน ทำตัวไร้สาระเป็นเด็กๆ ไปได้"

